

Advies inzake het conceptwetsvoorstel tot wijziging van de Wet wapens en munitie en de Flora- en faunawet in verband met de versterking van het stelsel ter beheersing van het legaal wapenbezit

Dit document bevat de alternatieve tekst van het origineel. Dit document is bedoeld voor mensen met een visuele beperking, zoals slechtzienden en blinden.

Brief aan de minister van Veiligheid en Justitie
mr. I.W. Opstelten

Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Datum: 28 januari 2015
e-mail voorlichting@rechtspraak.nl
telefoonnummer 06 - 46 11 65 48
uw kenmerk 590031

Inhoud van de brief

Geachte heer Opstelten,

Bij brief van 25 november 2014, met bovengenoemd kenmerk, verzocht u de Raad voor de rechtspraak (de "Raad") advies uit te brengen inzake het conceptwetsvoorstel tot wijziging van de Wet wapens en munitie en de Flora- en faunawet in verband met de versterking van het stelsel ter beheersing van het legaal wapenbezit (het "Wetsvoorstel"). Het Wetsvoorstel strekt ertoe verdergaand te waarborgen dat legale wapens alleen in handen komen en zijn van diegenen die met de vergaande verantwoordelijkheid die wapenbezit - met name van vuurwapens - met zich brengt, kunnen omgaan.

Na overleg met de gerechten, adviseert de Raad als volgt.¹

Advies

De Raad wil graag van de gelegenheid gebruik maken om enkele opmerkingen bij het wetsvoorstel te plaatsen.

- De E-screener (paragraaf 1.2 MvT)

Er wordt uitgebreid ingegaan op de bevoegdheid van de korpschef om bij een negatieve uitslag van de psychologische toets toch tot toewijzing van de aanvraag over te gaan. Er wordt echter geen aandacht besteed aan de keerzijde: wat als de psychologische toets een positieve uitslag kent maar de korpschef gaat daar niet in mee? De Raad adviseert om hieraan aandacht te besteden in de MvT.

- Melding gedwongen opname (paragraaf 1.4 MvT)

De Raad kan zich vinden dat omwille van het medisch beroepsgeheim de verstrekking van de informatie over een gedwongen opname wordt gedaan door een Officier van Justitie die van deze opname op de hoogte is. Hierbij komt de vraag op hoe dit zich verhoudt tot de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens met bijbehorende regelgeving? De Raad adviseert hier aandacht aan te schenken in de MvT.

In de MvT wordt gesproken over een meldplicht voor medici in bepaalde gevallen zoals huiselijk geweld en kindermishandeling. De Raad wijst erop dat het hier gaat om een meldrecht dat is gecodificeerd in de Wet maatschappelijke opvang 2015. Wel is het zo dat bepaalde beroepsgroepen een "verplichte meldcode" kennen op grond waarvan bepaalde geheimhouders in ieder geval verplicht zijn om de belangenafweging om al dan niet tot melding over te gaan, te maken.

Uit de MvT blijkt dat indien de korpschef een melding ontvangt van een gedwongen opname het wapen zal worden ingenomen waardoor de gevaarstelling wordt beperkt. Het bevoegdheidsdocument wordt niet ingetrokken. Dit gebeurt pas wanneer er weer contact mogelijk is met de vergunninghouder aan de hand waarvan de korpschef een nieuwe afweging kan maken. Uit het oogpunt van bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene lijkt dit een juiste werkwijze. De vraag is echter wel of daarmee het doel om gevaarstelling te voorkomen bereikt wordt. Is het voor de betrokkene niet mogelijk om een nieuw wapen aan te schaffen zolang hij beschikt over dit bevoegdheidsdocument? De Raad adviseert hieraan aandacht te besteden in de MvT.

- Privacyaspecten (paragraaf 1.5 MvT)

Ook hier mist de Raad een toelichting op de verhouding tot de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens en adviseert dit alsnog in de MvT op te nemen.

¹ De Raad voor de rechtspraak heeft op grond van artikel 95 van de Wet op de rechterlijke organisatie een wettelijke adviestaak met betrekking tot nieuwe wets- en beleidsvoorstellen die gevolgen hebben voor de rechtspraak. De adviezen worden vastgesteld na overleg met de gerechten. De Raad voor de rechtspraak is een adviescollege in de zin van artikel 79 en 80 van de Grondwet. Bij het opstellen van zijn adviezen beoordeelt de Raad de voorgenomen wet- en regelgeving in het bijzonder op de gevolgen voor de organisatie en de werklust van de gerechten en op de (praktische) toepasbaarheid en uitvoerbaarheid. Rechters zijn bij de behandeling van individuele zaken niet gebonden aan de inhoud van de wetgevingsadviezen van de Raad voor de rechtspraak.

Werklast

Op 15 januari 2015 is van uw departement nadere informatie ontvangen over dit wetsvoorstel². Hieruit blijkt dat de gevolgen van invoering van de wet in deze vorm, sterk zullen afhangen van de wijze waarop de politie uitvoering geeft aan de maatregelen die zijn opgenomen in dit wetsvoorstel. Dit compliceert de inschatting van de werklastgevolgen voor de Rechtspraak. De verwachting is dat het aantal beroepen bij de rechter in de eerste jaren na invoering zal toenemen, maar op langere termijn niet structureel en substantieel groter zal zijn. Daarmee kan worden geconcludeerd dat de werklastgevolgen voor de Rechtspraak niet significant zullen zijn.

Tot slot

Indien na het uitbrengen van dit advies het Wetsvoorstel op belangrijke onderdelen wordt gewijzigd of indien uit nadere uitvoeringsregelgeving belangrijke werklastgevolgen voortvloeien, dan wordt de Raad graag in de gelegenheid gesteld daarover aanvullend te adviseren. Met het oog op de voorbereiding van de gerechten op de invoering van het Wetsvoorstel, stelt de Raad er op prijs op als hij geïnformeerd wordt over de indiening van het Wetsvoorstel bij de Tweede en de Eerste Kamer en de plaatsing van de definitieve wetstekst in het *Staatsblad*. Ook eventuele nadere regelgeving volgend op dit Wetsvoorstel met gevolgen voor de rechtspleging valt binnen het adviesrecht van de Raad. Voor zover van toepassing, ontvangt de Raad graag een adviesaanvraag voor deze nadere regelgeving.

Hoogachtend,

mr. F.C. Bakker
voorzitter Raad voor de rechtspraak

² Mail van de Directie Wetgeving van het Ministerie van VenJ, van 15 januari 2015